

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 13 NOVEMBRE DE 2020 | Número 100

PÀG. 4 | MARIA DEL MAR ALBAJAR
Els límits de l'autoestima

PÀG. 7 | SAGRADA FAMÍLIA
Barcelona beatifica Joan Roig i Diggle

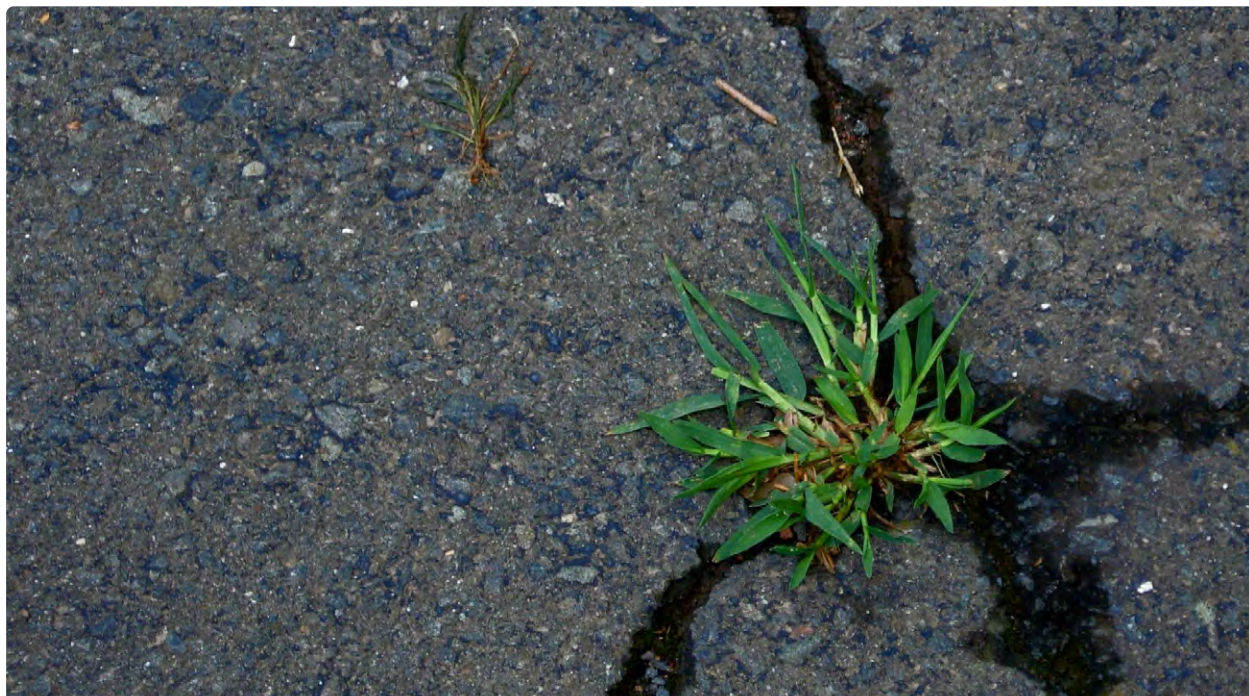
PÀG. 9 | JORDI LLISTERRI
Esglésies i teatres

PÀG. 11 | POLÍTICA
Bisbes i la Generalitat intensifiquen
la comunicació

PÀG. 18 | MOR DOMÈNEC FITA
Renovador de l'art religiós

PÀG. 24 | ALBA SABATÉ
El diàleg del periodisme

PÀG. 30 | MOR BISBE CIURANETA
Defensor de l'art sacre a Lleida

Com prevenir el radicalisme islàmic | PÀG. 14

Edició paper gratuïta

Mentre duri el confinament, **Catalunya Religió editarem aquesta versió setmanal en PDF** en obert per facilitar la seva distribució.

Us portem a casa l'actualitat religiosa.

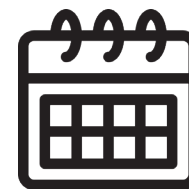
www.catalunyareligio.cat/acasa

Reenvieu l'edició setmanal als contactes de les vostres comunitats o amb els butlletins que gestioneu.

Agenda

Consulteu els propers esdeveniments

PÒRTIC

La setmana que ha començat el judici pels atemptats del 17A a Barcelona i Cambrils sobrevenen discursos d'odi. No ajuden gens ni mica el diàleg i l'entesa. Per anul·lar el llenguatge de la violència cal una mirada àmplia i el treball conjunt de tots els agents. Les religions s'han d'explicar millor, però també han de posar en joc les eines de què disposen a favor d'una cultura de pau.

SUMARI

4 Panoràmica

Els límits de l'autoestima, per Maria del Mar Albajar
Esglésies i teatres, per Jordi Llisterra
El diàleg del periodisme, per Alba Sabaté

7 Actualitat

Barcelona beatifica Joan Roig i agraeix el seu compromís amb el món
Bisbes i Generalitat volen intensificar la comunicació
Com prevenir el radicalisme islàmic
Mor Domènec Fita, renovador de l'art religiós
El valor espiritual de Domènec Fita
El bisbat de Lleida respon al de Barbastre-Montsó sobre el litigi de les obres d'art
Mor el bisbe Ciuraneta, defensor de l'art sacre de Lleida
Mor Josep Tarragona, puntal del Museu de Lleida

35 Recull de premsa

36 La setmana a les xarxes

Els límits de l'autoestima

**PER MARIA DEL MAR ALBAJAR
A DES DE SANT BENET**

L'autoestima, tal com diu el nom, fa referència a estimar-nos a nosaltres mateixos. És l'acceptació agraïda de qui som i dels dons que tenim. És una capacitat molt necessària per la salut personal i relacional. Molts problemes interpersonals s'originen, de fet, per la falta d'autoestima d'una part, de l'altra, o d'ambdues parts. Jesús fa referència a l'autoestima, per exemple, a la paràbola dels talents. L'autoestima és la capacitat de reconèixer, acceptar i responsabilitzar-nos dels propis talents per fer-los créixer i posar-los al servei dels altres.

El nostre món i moltes espiritualitats parlen de l'autoestima però acaben creant societats i espiritualitats egoistes i individualistes on el bé i l'interès personal està per sobre de tot i de tothom. "Jo sóc així i així m'han d'aguantar. És el que penso i ho haig de dir. És el que sento i ho haig d'expressar. És la meva feina, o la meva salut, i els altres que esperin". És una lectura de l'autoestima que es queda a mig camí, és pura adolescència. Necessària, però adolescència. L'autoestima necessita que ens reconeixem i reconeixem els nostres pensaments, senti-

ments i necessitats. Però no només. Jo, qui jo sóc, és més que això.

Autós, la primera part de la paraula *autoestima*, en grec, vol dir si mateix. "Si mateix" com allò nuclear, el més genuí i únic de nosaltres mateixes. El nostre "si mateix" no és quelcom que aconseguim o que "tenim" sinó que som. L'autós és viu, *ens* viu, i, per tant, no el tenim, no el posseïm. I per això, d'altra banda, no el comprem mai del tot. Allò que sóc és qui vaig esdevenint a cada moment en cada nova vivència. Fent servir una imatge, té més a veure amb una font, o un riu que amb una piscina ben arreglada, quieta i acabada.

Si en una part de la nostra vida, fins a l'adolescència o primera adultesa, l'autoestima és el treball de reforçar les nostres habilitats i qualitats, arriba un moment on la veritable autoestima és més una feina de deconstrucció que de construcció.

Estimar qui som passa per reconèixer el que som i el que no som. Passa per deixar anar i acceptar el que ens sembla feblesa. Passa per rendir-nos a la realitat i així, progressivament,

poder-nos rebre. No aconseguir ser qui som, sinó rebre qui som.

Rebre'm és desmuntar moltes estructures que m'he muntat per tal de ser reconeguda i acceptada. Rebre'm és deixar d'esforçar-me per defensar qui sóc i, enlloc d'això, redescobrir i recuperar el meu do, la meva peculiaritat. Rebre'm és acceptar aquesta manera única de ser que és la meva, això únic que sóc jo i que ningú ho pot ser per mi.

I això passa per reconèixer que hi ha quelcom en mi que no depèn del meu esforç, que qui sóc batega en mi més enllà del que jo vulgui o no vulgui. Passa per començar a estimar-me tal com sóc, descansadament.

L'autoestima fa referència a estimar-nos a nosaltres mateixos. I sabem que és autoestima quan, com a la paràbola, allò que he rebut ho faig rendir i ho dono, ho reparteixo amb la mateixa alegria que ho he rebut. És autoestima quan qui sóc esdevé servei, do pels altres. Mentre no és així, encara estic a mig camí.

La Fundació Comptal busca solidaritat per frenar l'augment de les desigualtats educatives

La situació sanitària actual ha deixat en evidència les diferències d'accés a l'educació per part d'infants i joves que no disposen de mitjans econòmics, recursos i coneixements tecnològics. Davant d'aquesta situació, la Fundació Comptal llança un **repte solidari a la plataforma "migranodearena"** per donar resposta a les desigualtats educatives que s'han agreujat durant la pandèmia, amb motiu del **#GivingTuesday**. L'objectiu d'aquesta entitat vinculada a La Salle és aconseguir 2.000 euros per evitar que infants i joves sense recursos es quedin enrere.

FUNDACIÓ COMTAL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Ernest Botargues, nou gerent de les fundacions d'Acció Social d'Escola Pia

El curs 2020-21 ha començat amb relleu al capdavant de la gerència de les tres fundacions d'Acció Social d'Escola Pia: Fundació Servei Solidari, Fundació Benallar i Fundació Educació Solidària. **Ernest Botargues**, cap de l'Àrea d'Acció Social i membre de l'equip de govern de l'Escola Pia de Catalunya des de 2015, assumeix aquesta responsabilitat amb el repte de fer front a les conseqüències socials i econòmiques del confinament, que s'afegeixen a les necessitats ja existents. Per fer-ho, compta amb l'experiència dels equips de les fundacions i de la comunitat de l'Escola Pia.

SERVEI SOLIDARI | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El papa Francesc regula la creació de nous Instituts de Vida Consagrada

El **papa Francesc** ha emès la carta apostòlica '**Authenticum charismatis**', en la qual modifica el Dret Canònic i atorga a la Santa Seu la darrera paraula en la creació de nous Instituts de Vida Consagrada i Societats de Vida Apostòlica. Aquest motu proprio ha entrat en vigor després de ser publicat en el comentari oficial de l'*Acta Apostolicae Sedis*. Amb aquesta modificació, la Santa Seu haurà de donar "permís per escrit" per a que es puguin constituir noves congregacions. Fins ara, els bisbes podien donar cobertura jurídica a noves institucions de vida religiosa prèvia consulta a la Santa Seu.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

G. Simón | Arquebisbat de Barcelona

Barcelona beatifica Joan Roig i agraeix el seu compromís amb el món

El nom de **Joan Roig i Diggle** s'ha inscrit en el llibre dels Sants. La basílica de la Sagrada Família ha acollit aquest dissabte 8 de novembre la beatificació d'aquest jove laic, fill del Masnou. Una celebració marcada per l'absència d'alguns dels amics i familiars del nou beat a causa de les restriccions sanitàries per la pandèmia. Això sí, amb el rerefons de l'evangeli del gra de blat, l'acció de gràcies per la vida d'un "jove cristià conseqüent" i la petició "que esdevingui llum del món".

Fill de pare català i de mare anglesa, el dia 3 d'octubre de 2019 el **papa Francesc** va aprovar el Decret de Beatificació de Joan Roig. Aquest dissabte a la sagrada Família s'han aplegat familiars del nou beat, així com els postuladors i membres de l'Associació d'Amics de Joan Roig i Diggle. Els familiars i amics del Masnou i de Santa Coloma no han pogut assistir-hi a causa de les restriccions per la pandèmia. En la celebració, s'han portat les relíquies del sant fins al presbiteri, el cardenal i arquebisbe de Barcelona **Joan Josep Omella** les ha venerat, les ha encensat i ha pregat davant del reliquiari.

"Haurem de fer-lo compatró de l'apostolat dels joves a Barcelona", ha dit Omella sobre Joan

Roig en l'inici de la seva homilia. I ha posat l'accent en la seva fe viscuda en comunitat. Roig va ser membre del grup 'Mar Blava' de la Federació de Joves Cristians de Catalunya, i va ser catequista de la parròquia de Sant Pere del Masnou.

"Compromès en cos i ànima amb la lluita per la justícia"

Després de recordar que Roig es va posar a treballar als catorze anys quan el seu pare es va arruïnar, l'arquebisbe ha assenyalat que "l'experiència laboral l'ajudarà encara més a solidaritzar-se amb els més pobres". La germana de Roig recordava que "Joan comentava a casa amb tristesa com patia quan viatjava en tren i veia com els fogoners treballaven durament per guanyar un miserable jornal".

Segons Omella, el jove Joan Roig "coneixia la doctrina social de l'Església" perquè a "l'Acció Catòlica llegien i estudiaven els textos del magisteri". Ha destacat que "Joan va estar compromès en cos i ànima amb la lluita per la justícia, per la pau i per la solidaritat". I que era conscient de les necessitats del seu context social:

"Joan volia transformar la societat, similar a la que actualment ens toca viure, però no des de la violència, sinó des de l'Evangeli".

La pregària i el perdó

El cardenal ha apuntat també que "el seu testimoni pot suscitar en nosaltres el desig de seguir Crist amb alegria i generositat". I ha dit que "Joan Roig pot ser un model de vida cristiana per als joves i adults de la nostra societat". De la seva figura ha recordat que va morir perdonant els qui l'anaven a matar. Va morir la matinada del 12 de setembre de 1939 a prop del cementiri de Santa Coloma de Gramenet amb 19 anys. També ha parlat de com "estimava la pregària i buscava sempre un moment del dia per trobar-se tot sol amb Déu". I de la necessitat que tenia de "participar en l'eucaristia". Com el moment abans de ser capturat, quan "va combrregar i va tranquil·litzar la seva mare" dient-li "Déu és amb mi".

10 anys de la dedicació de la Sagrada Família

La beatificació, en aquest 7 de novembre, ha coincidit amb els deu anys de la dedicació de

la Basílica de la Sagrada Família pel papa **Benet XVI**. I també amb la cloenda de l'any dedicat als joves dins del pla pastoral diocesà.

El bisbe auxiliar de Barcelona **Antoni Vadell** ha concelebrat la cerimònia, presidida per Omella, amb un altar tenyit de casulles vermelles, símbol de la sang dels màrtirs. La celebració ha comptat també amb el nunci apostòlic, l'arquebisbe **Bernardito Auza**, junt amb bona part de l'episcopat català, amb el cardenal **Lluís Martínez Sistach**, l'arquebisbe de Tarragona **Joan Planellas**, l'arquebisbe d'Urgell **Joan Enric Vives**, els auxiliars de Barcelona **Sergi Gordo** i **Javier Vilanova**, el bisbe de Vic **Romà Casanova**, el de Terrassa **Josep Àngel Saiz**, el de Sant Feliu **Agustí Cortés**, el de Tortosa **Enric Benavent**; així com també el secretari general de l'Escola Cristiana, el jesuïta **Enric Puig**, i bona part del clergat diocesà, entre d'altres, **Josep Maria Turull**, rector de la Sagrada Família, **Bruno Bérchez**, delegat diocesà d'anunci de la fe i d'iniciació cristiana o **Joan Cabot**, director del Secretariat diocesà de pastoral amb migrants.

G. Simón | Arquebisbat de Barcelona

Esglésies i teatres

PER JORDI LLISTERRÍ
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran perquè el passat dissabte me'n vaig anar a dormir empenyat. Emprenyat perquè es podia veure a venir. Quan tenim hospitals al límit del col·lapse, quan ens diuen que ens quedem a casa, quan tenim una pila d'empresaris i treballadors desesperats, quan la cosa està molt fotuda, no és el moment de fer una celebració religiosa convocant a 800 persones.

És evident que no hi havia cap impediment legal per celebrar una **beatificació** a la Sagrada Família aquest dissabte. A part de la reducció d'aforament i l'estricta compliment de les mesures d'higiene, la única limitació vigent era que no hi podien assistir persones de fora del municipi.

Emprenyat perquè la polèmica anima una vegada més als qui els falta temps per criticar l'Església. També he de dir que els primers que em van expressar la seva perplexitat per WhatsApp eren persones catòliques, apostòliques i romanes. Però, ¿cal suportar crítiques raonables amb arguments irracionals o, com a mínim, indocumentats? Una vegada més hem hagut de de **tor-nar** a sentir parlar de privilegis, de que l'Església no paga impostos, del concordat franquista o d'altres desinformacions sobre el tema. Cues de tertulians que parlen de la llibertat de culte o de llibertat religiosa com si fos una herència del règim anterior i no un dret universal. Dret que a més es regula per a totes

les confessions, no perquè els catòlics puguin anar a missa. No és un dret dels catòlics, és un dret de les persones.

Emprenyat perquè en l'era posttrumpista de seguida veus polítics al twitter que **pugen** a l'onada de la indignació com si se **n'acabessin** d'adonar del que ha passat. Ni Generalitat ni Ajuntament poden indignar-se per unes imatges d'un acte prèviament conegut, organitzat amb llum i taquígrafs, i amb invitacions institucionals. I a la Sagrada Família en plena alerta terrorista europea. No estem parlant d'una missa nocturna multitudinària clandestina amagada, per exemple, a Puiggraciós que genera un escàndol quan se sap que s'ha celebrat. A ningú se li va acudir que no era el moment? Que no es parlen? Potser el més greu de tot aquest cas es que posa una vegada més de manifest que no hi ha una relació institucional que funcioni entre l'Església i l'administració pública. I això va en contra de l'administració i de l'Església. Els antecedent ho avalen.

L'Església ha de ser exemplar si vol ser un referent social. El debat no és si es podia fer o l'acte a la Sagrada Família, com si ho va ser la missa

pels difunts del mes de juny, quan el nombre d'assistents als actes religiosos s'equiparava erròniament als actes socials. El debat és si era adequat fer-lo. En aquest sentit hi ha hagut recentment exemples en aquesta línia. A principis de setembre hi havia previst un funeral pel bisbe Casaldàliga a Barcelona amb una àmplia presència institucional. Sense les restriccions actuals i amb una onada de la pandèmia que tot just començava a pujar, es va optar finalment per celebrar-la a porta tancada i per internet per evitar la mobilitat i el contacte social. La setmana vinent estava prevista una beatificació a Manresa i sabent que no hi podria assistir la gent de fora del municipi es va ajornar. Si s'hagués fet, probablement hi hagués hagut la mateixa polèmica a nivell local. Però amb la Sagrada Família l'abast és nacional.

Un dret no es pot exercir de manera que sembli un privilegi. I aquesta és la imatge que ha transmès la beatificació a la Sagrada Família en un context de limitació de la mobilitat social. Això no treu que s'hagin aprofitat una vegada més perquè torni a circular per les tertúlies i les xarxes el tren que sempre va ple dels qui critiquen l'Església (parlant d'una Església de fa 50

anys) o tot allò que sona a religió. I per demanar s'obrin i tanquin les esglésies com s'obren i tanquen teatres o restaurants.

De fet, cap limitació legal vigent té sentit en si mateixa per contenir la pandèmia. Segurament no ens contagiarem per anar al teatre, a un restaurant, a missa o per estar a les 11 de la nit al carrer. Ens contagiem més si ens movem més, i ens contagiem menys si ens movem menys. Es tant senzill com això. Igual que ens contagiarem menys si es dona la comunió a la mà i no a la boca i si tothom es posa la mascareta com toca. Els virus no hi entenen de creences.

Vaig anar a dormir emprenyat dissabte a la nit i em vaig tornar a emprenyar diumenge al matí escoltant la ràdio. Perquè finalment això sempre es gira contra els qui senzillament alimenten cada setmana la seva fe a les parròquies, santuaris, convents i comunitats que sostenen la xarxa social de l'Església que després és tant aplaudida pels mateixos que hi bramen en contra. Com si fossin dues coses diferents.

Bisbes i Generalitat volen intensificar la comunicació

Reunió entre els bisbes catalans i el Departament de Justícia aquest dimarts a la tarda després de la **polèmica** sobre la beatificació a la Sagrada Família. La trobada a la seu del Departament de Justícia la van acordar diumenge amb una trucada telefònica la consellera **Ester Capella** i el cardenal **Joan Josep Omella**. A la reunió també hi ha participat el secretari de la conferència Episcopal Tarraconense, l'arquebisbe **Joan-Enric Vives**, i el director general de Dret i d'Entitats Jurídiques, **Xavier Bernadí**, que també va estar present a la **beatificació** representant el Govern.

La reunió ha volgut suavitzar els desencontres en un clima de cordialitat, segons els assistents a la reunió.

Ahora, s'ha convingut que cal intensificar la comunicació entre el Govern i els representants de totes les religions. La reunió es produeix després de diverses polèmiques que han allunyat els bisbes i el Govern com la voluntat de revertir les **immatriculacions** dels temples catòlics, la posició del cardenal Omella sobre els **presos** del procés, o la missa el funeral que es va celebrar el juny a Barcelona sense respectar

les limitacions dictades pel **govern**. A tot això s'hi va sumar aquest cap de setmana passat la **polèmica** per la beatificació a la Sagrada Família.

En la reunió la consellera Capella ha comunicat als bisbes que el Govern aprovarà en breu una modificació de les limitacions pels actes de culte i que a més de la limitació vigent del 30% de l'aforament no es podrà superar el màxim de 100 de persones. Això afectarà a qualsevol cerimònia i a totes les confessions, independent de les condicions de l'espai on se celebri. Aquesta restricció a una màxim de 100 hauria impedit la concentració de 600 persones a la Sagrada Família. Això també farà replantejar l'ordenació del **nou bisbe** auxiliar de Barcelo-

na **Javier Vilanova** prevista pel 22 de novembre a la Sagrada Família.

En la reunió, s'ha coincidit en que cal prendre totes les mesures necessàries per protegir la salut de la ciutadania i, alhora, garantir els drets fonamentals a la llibertat religiosa i de culte. Aquesta setmana el cardenal Omella havia qüestionat posar més limitacions a les celebracions religioses però que l'Església compliria a les normatives sanitàries vigents com es va fer a la Sagrada Família. També s'ha compartit el desig que la situació sanitària millori per poder aixecar les restriccions i recuperar la normalitat el més aviat possible.

JORDI LLISTERRI -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

8^è FESTIVAL DE MÚSICA CRISTIANA

PRINCIPAT D'ANDORRA

- DJGARDEN & ALEXGR
- MIGUELI
- VOCAL GROOVE

www.canolichmusic.com

Organitza:

Parròquia
SANT JULIÀ DE LÒRIA

Bissat d'URGELL

Col·labora:

Comú de Sant Julià de Lòria

Govern d'ANDORRA

Andorra
www.visitandorra.com

YouTube

CANÒLICH MUSIC ANDORRA

Sant Julià de Lòria

Som fràgils. Siguem valents.

CANÒLICH MUSIC ANDORRA

20 i 21 de Novembre 2020

1050

0

Comparteix

Descarregar

Guardar

Sergi

Jornada de gener de 2020 sobre prevenció d'extremismes violents | Zouhair El Hairan

Com prevenir el radicalisme islàmic

Els atemptats a París, a Niça, a Viena, un avís de possibles atacs a Catalunya, l'arrencada del judici dels actes terroristes del 17A a Barcelona i Cambrils. Són notícies que recorden la necessitat de prevenir el radicalisme islàmic, de projectar aquesta prevenció a mitjà i llarg termini, i de considerar la violència en el seu sentit ampli.

La gran majoria de la comunitat musulmana denuncia tots aquests fets i treballa perquè hi hagi una resposta des de la base, i des de les forces polítiques. Com afirma **Mohamed El Ghaidouni**, president de la Unió de Comunitats Islàmiques de Catalunya (**UCIDCAT**); "cada vegada que es produeix un atemptat és per a nosaltres un deure sortir a denunciar aquests actes, és important que participem en qualsevol debat des d'on s'abordi la qüestió de l'extremisme islàmic, i poder expressar la nostra opinió i fer visible la nostra postura sobre el que està passant".

Això mateix s'ha fet palès amb la publicació de **diversos comunicats** signats per associacions musulmanes. **Zouhair El Hairan**, president de l'associació **Euroarab**, recorda que en les ensenyances alcoràniques es diu clarament que qui mata a una persona, és com si matés tota la humanitat.

Esgotats d'haver-se de justificar

És per això que **Rokayah Navarro**, doctora en història contemporània i membre de l'associació **Salam Shalom**, apunta que "la humanitat, la solidaritat, el sentit comú i la praxi de la nostra fe, ens porta a denunciar qualsevol atemptat i forma de violència". I alhora adverteix que "alguns sectors de joves musulmans se senten esgotats d'haver-se de justificar com a col·lectiu, com si cada vegada que hi ha un atemptat haguessin de sortir al carrer a condemnar-lo, perquè en cas contrari s'interpretaria que el recolzen".

I és que l'escenari "és complex i no ens podem quedar perplexes davant de la realitat, dient 'però si la societat catalana és acollidora, però si bé és cert que l'islam és una religió de pau'", expressa **Jordi Moreras**, professor d'antropologia a la URV i investigador en el projecte europeu **CONNEXT** que analitza els contextos de radicalització, i que lidera l'Institut Europeu de la Mediterrània. Moreras proposa anar més enllà: "Hem de ser capaços d'obrir un debat serè -que es fa difícil enmig de la polarització d'idees on ens veiem immersos-, hem de recuperar espais

on intercanviar punts de vista sobre com prevenir el radicalisme en el seu sentit ampli, i encara més: pensar quina resposta hem de donar quan es cometen accions violentes".

Com prevenir el radicalisme?

Navarro explica que prevenir el radicalisme no és fàcil ni senzill: "S'han d'implicar molts actors, no només els cossos de seguretat per evitar accions de cèl·lules dorments o el seguiment de llops solitaris; s'ha d'acompanyar de treball social, i molta pedagogia". A més a més, subratlla que, tot i que el radicalisme es relaciona sovint amb la religió musulmana, la "violència de l'extrema dreta també està creixent i campa de manera lliure i impune pels carrers, com s'està registrant també a la resta d'Europa".

Tant l'extrema dreta, com el fonamentalisme islàmic "es presenten de vegades com a fenòmens contraris quan l'un i l'altre són la manifestació més evident de la involució que viu el nostre món, ambdós es nodreixen del descontentament popular, la incertesa, i la precarietat, igualment acompanyats d'una melancolia del retorn a un passat històric".

Des de l'administració pública, com descriu Moreras, es va llençar un primer protocol per identificar conductes extremistes i violentes als centres penitenciaris, i després es va encetar una iniciativa conjunta des del Departament d'interior i d'Educació que va ser un pla de prevenció a les escoles anomenat **Proderai**.

"Aquest pla ha tingut crítiques perquè ha acabat suposant la detecció d'infants i joves musulmans amb tendències fonamentalistes; i la proposta de prevenció hauria d'anar més enllà, com una eina a treballar i seguir desenvolupant perquè plantegi objectius a mitjà i llarg termini, i on s'abordi de forma integral el currículum, i es posi la mirada en la violència en general, no només en un col·lectiu concret i amb uns alumnes concrets, no només centrat en la comunitat musulmana".

Navarro hi coincideix, i es pregunta si no seria més útil un treball social amb famílies que es troben en una situació de vulnerabilitat, per combatre qualsevol radicalisme, que se centrés en l'apoderament de les dones que són qui sovint s'ocupen de l'educació dels menors a casa: "En aquest àmbit s'hauria de treballar per a un

enfortiment del teixit col·lectiu als barris, és a dir, de manera horitzontal, i taules de treball a les administracions competents, és a dir, de manera vertical.”

Des de les comunitats musulmanes catalanes

Hi ha diverses entitats que treballen per a la prevenció del radicalisme, compromesos amb la gestió de conflictes, la cultura de pau i el diàleg. El Hairan, en específic, descriu que aquests darrers temps “s’ha treballat amb **NOVATC** (Institut Internacional per l’Acció No-Violenta) i l’**OPEV** (Observatori per a la Prevenció d’Extremismes Violents) a l’hora de redactar una **diagnosi** d’extremismes violents a Catalunya”, projecte que neix després dels atemptats de l’agost de 2017. Una de les grans conclusions a les quals es va arribar és que és necessari “reforçar les 4 D, és a dir: la Diversitat en el seu significat ampli, la no Discriminació, els Drets, i el Diàleg com a element fonamental com a mètode de prevenció.”

Sovint s’ha sentit a dir que la causa de la radicalització es redueix a la marginació o la manca d’integració que pateix el jove i el porta a

radicalitzar-se. “En canvi hi ha molts joves que es troben en una situació de marginació i no agafen el camí de la radicalització, s’hauria de veure en quin moment anul·les la humanitat, com el teu cervell pensa que l’altre mereix la mort”, expressa El Hairan. I continua: “Totes aquestes preguntes i reflexions també me les vaig fer mentre rodava el documental **Al-hama-ma**, on vaig intentar esbrinar les raons per les quals uns nois de la meua ciutat van cometre els atemptats de l’11 M a Madrid.”

Moreras alerta que la societat s’ha d’aturar a pensar: què ha passat abans d’un atemptat durant, i què ha passat després. “Des del meu punt de vista, no hem fet un bon balanç dels atemptats de Barcelona i Cambrils, no hem fet una lectura, i podríem estar subjectes a tornar a repetir les errades... no es pot fer veure que no ha passat, vam perdre la nostra innocència intercultural allà, hem de saber donar respostes.”

Alerta de possibles nous atemptats a Catalunya

Navarro creu que és preocupant que ens trobem amb una alerta d’amenaça d’atac a

Catalunya, i al mateix torn demana als mitjans de comunicació que siguin responsables perquè “es poden provocar fissures en el teixit col·lectiu que s’està intentant construir des de les diferents associacions i comunitats.”

El Hairan creu que és necessari que hi hagi voluntat política per assumir el tema de la violència, l’extremisme i el radicalisme a Catalunya: “No es pot treure importància o perillositat al moviment radicalitzat islàmic, ens pensem que està totalment debilitat, o que amb la pandèmia ha desaparegut i no és així... hem de seure a pensar a nivell local perquè ens trobem en escenaris diferents segons on es produeixen els atacs.”

Moreras demana articular les eines que tenim a casa nostra: “Els plans de prevenció, els projectes d’educació multicultural, la perspectiva de la diversitat religiosa que hi ha en el nostre país”, apunta. Considera que han de ser “eines que ens ajudin a veure una dimensió de llarga distància, que anul·lin la violència com a llenguatge, que gestionin les discrepàncies en un context on les idees semblen estar polaritzades”.

Inicien la restauració de la talla de la Santa Majestat de Caldes de Montbui

El Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya ha iniciat la restauració de la talla de la Santa Majestat de l'església de Caldes de Montbui (Vallès Oriental). L'equip restaurador, encapçalat per **Lourdes Domedel**, ja ha iniciat els treballs que està previst que acabin el febrer de 2021, data en què s'espera que la talla torni a l'església. La restauració té un pressupost de 9.468,25 €. Una part l'aporta la Generalitat i la resta l'aporten el bisbat de Terrassa, la parròquia de Santa Maria de Caldes i les regidories de Cultura i Patrimoni de l'Ajuntament d'aquest municipi.

CATALONIA SACRA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Àngela Rodríguez, nova coordinadora de l'ACO

Àngela Rodríguez González ha estat escollida com a nova coordinadora general de l'ACO després que el Comitè General reunit en convocatòria extraordinària aquest dissabte, hagi ratificat la proposta del Comitè Permanent. La nova coordinadora general, militant a la zona del Baix Llobregat, pren el relleu de **Joaquim Villanueva Puig** que va deixar aquesta responsabilitat per motius personals el 30 de setembre passat.

ACO | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

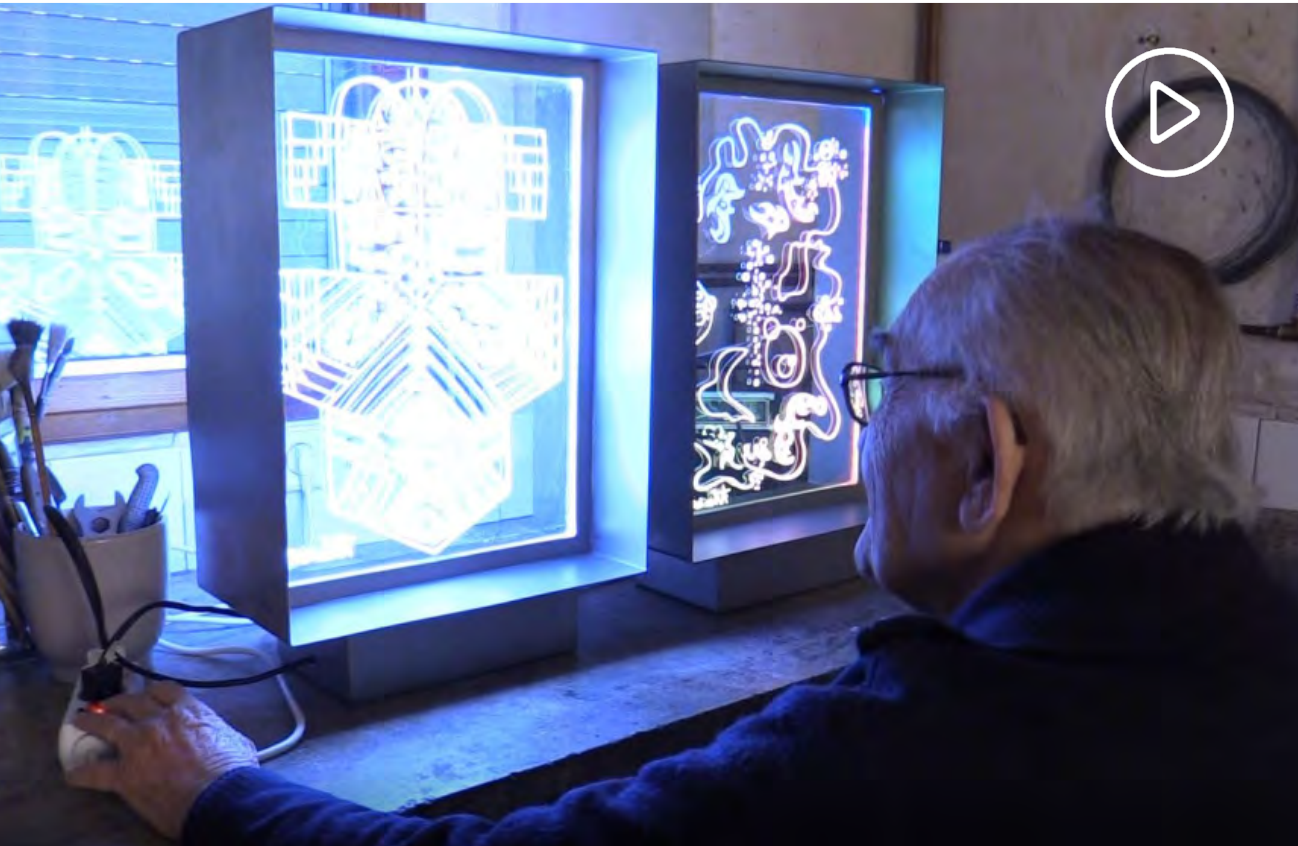

Mor el jesuïta Joan Travé, dedicat al pensament per la justícia social

El 7 de novembre va morir de manera inesperada el jesuïta **Joan Travé i Cassals**, als 90 anys. Home de pensament i gran sobrietat, havia dedicat tota la seva vida activa i professional a la docència universitària a ESADE. Va seguir l'encàrrec de **Hans Kolvenbach**, pare general jesuïta, de "treballar per la justícia des de les universitats", i ho va dur també al diàleg social amb un paper molt rellevant a "Cristians pel socialisme" i al Centre d'Estudis Cristianisme i Justícia.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Mor Domènec Fita, renovador de l'art religiós

“Repetir és de les coses que em produeix més tristesa”, deia l'artista gironí **Domènec Fita**. Autor d'un extens catàleg d'obra religiosa, ha mort aquest dilluns 9 de novembre a l'edat de 93 anys. Fita buscava “servir i ser útil” a l'objectiu social de cada peça. I moltes de les seves creacions van aconseguir una presència pública notable.

Com el Crist jacent de la Catedral de Girona; el paviment del cancell, amb el gravat de l'entrada de Jesús a Jerusalem, a la Sagrada Família; el Sant Benet de Montserrat; l'abat Oliba de Vic o, a la mateixa ciutat, la cripta i el sepulcre de **Sant Antoni Maria Claret**.

Nascut a Girona el 1927, Domènec Fita i Molat relacionava l'art amb la paràbola dels talents. “En Fita ha estat un dels últims renovadors de l'art religiós”, apunta el claretià i amic personal **Anton Maria Vilarrubias**. El descriu com “una persona coherent, profunda, dreturera, clara”. Diu que en ell “la superficialitat no hi cabia”. Amb la congregació dels missioners claretians va establir una **col·laboració notable**, amb diferents projectes a Girona, com a Vic, Sallent i Barcelona.

Un home de convicció religiosa

El 2018 parlava sobre la fe en Jesús, el procés creatiu i l'exercici de la llibertat en una [entrevista a Catalunya Religió](#). “Era un home de convicció religiosa indiscutible”, descriu Vilarrubias. “Sempre ha estat un home de fe, tenia en la persona de Jesús el centre de la seva vida”. I això malgrat que no en feia grans manifestacions, hi afegeix.

Tots dos es van encarregar de la renovació del sepulcre del pare Claret de Vic el 1999, junt amb l'arquitecte **Jordi Faulí**. I d'ençà d'aquella obra, que els va ocupar durant mesos, Vilarrubias explica que amb en Fita han conversat l'amistat. “En ell he trobat sempre una persona coherent, una persona humana, un humanista”, diu. També en valora “la generositat”. Explica que regalava volums que ell havia creat a les persones que l'anaven a visitar. I que mai li va sentir cap paraula contra algun altre artista del país.

Treballador tenaç

No es preocupava pel que deien els altres, però sabia “escoltar al client mantenint l'originalitat creadora”. Segons Vilarrubias, una virtut que només tenen els “grans genis”. I en valora el ritme de treball, la creativitat i la capacitat d'obrir-se camí.

Va fer amistat amb l'escultor **Josep M. Subirach**, escultor de la façana de la Passió de la Sagrada Família. Tots dos eren “entusiastes de l'ideal humanistic”, segons escrivia **Judit Subirachs-Burgaya** en el llibre d'homenatge a Domènec Fita amb motiu dels seus 90 anys.

Fita tenia capacitat pedagògica, treballava amb llibertat i sense lligar-se a “condicions acadèmiques ni morals”. I si detectava inquietud en les persones les animava a crear: “Dona un pas més, encara que t'equivoquis, tira endavant”, els deia.

Des de Girona

De la seva aportació a la diòcesi de Girona, el bisbe **Francesc Pardo** apuntava que, al voltant del Concili Vaticà II, va aportar “nous espais harmònics que resolien les noves necessitats litúrgiques amb el compromís d'integrar l'art religiós”. El 2017 **papa Francesc** li va concedir la [Creu pro Ecclesia et Pontifice](#). En aquest camí creatiu sempre l'ha acompanyat i cuidat la seva dona, **Àngela Rodeja**. “En Fita s'ha mantingut tots aquests anys creador, obert, joiós enmig de molta malaltia des que va tenir l'accident a l'església de Betlem de Barcelona, gràcies a l'Àngela”.

Vilarrubias explica que, al jardí de casa, al barri de Montjuïc de Girona, Domènec Fita va fer un monument: una fornícula que traspasa la vista a l'altre cantó, amb dos vasos que havien de contenir les seves cendres i les de la seva dona.

Domènec Fita amb Jordi Faulí en l'estudi de la renovació del temple-sepulcre del pare Claret de Vic, el 1998.

El valor espiritual de Domènec Fita

Quan s'inicia una obra d'art mai no se sap com acabarà. Si això és vàlid per a les obres de tots els bons artistes, era diàfanament cert en la de **Domènec Fita**. El seu treball creatiu de contínua evolució creixia i agafava forma en les seves llibretes, amb una perseverant i dura tasca de rigorosa i sincera recerca de la forma essencial des de la seva gènesi fins a la seva contemplació en el lloc definitiu. En paraules seves: "Reducir les formes a una simplificació no és perdre; és guanyar en síntesi i en noves expressions de valor espiritual". I així, els trets que es mantenen en l'obra després del seu itinerari són els fonamentals per a la seva ex-

pressivitat, per comunicar la vida que contenen i l'esperit que emanen.

Era un artista integral, en tots els moments del dia, en tots els camps (pintura, escultura, elegants vitralls, ceràmica, etc), expressió artística abstracta o més realista, materials i formes. Amb senzillesa donava forma als sentiments i creences profunds, per compartir-los.

La seva generositat el portava a rebre tothom amb calidesa a l'**estudi de Montjuïc** de la seva Girona estimada, acompanyat de l'Àngela. Tot hi respirava art i les seves converses eren sem-

pre amicals i allixonadores, només sabia greu de poder estar robant temps a la seva activitat creativa. Allà, conjuntament amb els pares claretians, vam gestar com situar i visitar el **bellíssim sepulcre** de marqueteria que creà per al **pare Claret** a Vic. El seu gust afinat aportava sempre els criteris estètics més ajustats a cada cas, que expressava amb senzillesa després que els seus ulls ja els haguessin anunciat.

A la Sagrada Família li agraïm que amb la seva obra hagi enriquit el Temple i ens alegrem de tenir unes belles creacions ben diverses, complexes i ben executades: les imatges dels sants Pere Nolasc i Antoni Maria Claret situats a les façanes, les quatre imatges del tetramorf de les columnes dels evangelistes al centre del creuer i el paviment de pòfir de l'entrada per la Façana de la Passió, que expressa l'alegria i l'entusiasme que acompanyen l'entrada de Jesús a Jerusalem. La seva recerca i experimentació el portà a usar solucions tècniques noves amb bons resultats, com el vidre acolorit esmicolat al damunt del metracrilat el-lipsoidal de les representacions del tetramorf.

Recordo com en les visites al Temple descobria lúcidament les qualitats i les intencions de les formes arquitectòniques del projecte de **Gaudí**, i me les feia veure.

Continuarem trobant en els paisatges del seu i nostre país belles i inconfusibles imatges fruit de la seva austera i prolífica creativitat i ens la faran present, com els majestuosos Sant Benet del monestir de Montserrat, l'abat Oliba de Vic i molts d'altres. I sempre conservarem a la memòria els pregons sentiments espirituals i religiosos que provoquen la bellesa i l'austeritat del Crist jacent de la Catedral de Girona, del crucifix d'Albons, del crucifix i la Maradadéu dels Carmelites de Terrassa, del Sant Andreu, i tants d'altres.

Fita, bon amic i savi mestre, gràcies per tot!

Jordi Faulí és arquitecte director de la Basílica de la Sagrada Família

La Fundació "la Caixa" redobla els esforços en la lluita contra la pneumònia durant la pandèmia de la COVID-19

La COVID-19 ha alterat els serveis vitals de vacunació a tot el món, i la situació ha exposat milions de persones, especialment els infants, al risc de patir malalties curables. Una d'aquestes malalties és la pneumònia, que és **la causa principal de mortalitat infantil en menors de 5 anys**, malgrat que hi ha vacunes per prevenir-la des de fa dècades. Davant l'emergència sanitària actual, la Fundació "la Caixa", compromesa amb la lluita contra la pneumònia des de fa més d'una dècada, ha redoblat els esforços durant la pandèmia per **garantir la continuïtat dels programes d'immunització** als països amb els ingressos més baixos.

L'any passat, la pneumònia va provocar la mort de 800.000 infants, o, el que és el mateix, va morir 1 infant cada 39 segons. Tot i que es pot prevenir amb vacunes i tractar amb antibiòtics de baix cost si es diagnostica correctament, **desenes de milions d'infants continuen sense estar vacunats**, i 1 de cada 3 infants amb símptomes no rep atenció mèdica essencial.

«Ara, més que mai, el paper de la cooperació internacional és fonamental per frenar l'expansió

sió de la pandèmia i nous brots. En paral·lel al desenvolupament de la vacuna contra la COVID-19, no podem oblidar que hi continua havent malalties curables com la pneumònia que afecten milers de persones, i especialment els infants», destaca Antonio Vila, director general de la Fundació "la Caixa".

La Fundació "la Caixa", compromesa amb la salut global

La Fundació "la Caixa" posa el focus en la salut comunitària i aborda els reptes derivats des de les seves diferents perspectives amb programes de gran reconeixement internacional: l'Aliança

per a la Vacunació Infantil, que se centra en la prevenció de malalties evitables amb vacunes; i el programa d'Ajuda al Diagnòstic d'Infeccions Respiratòries Agudes (ARIDA, de l'anglès Acute Respiratory Infection Diagnostic Aid), enfocat a l'accessibilitat, la detecció i el tractament de la pneumònia.

Des de l'any 2000, Gavi, the Vaccine Alliance, impulsada amb el suport de la Fundació Bill i Melinda Gates, ha pogut vacunar **822 milions d'infants a 73 països**, i ha evitat així 14 milions de morts prematures. El 2008, la Fundació "la Caixa" va crear l'Aliança per a la Vacunació Infantil, per mitjà de la qual –amb el suport de més de 3.000 empreses, com també de clients i empleats del Grup CaixaBank, i milers de donatius particulars– es promou la vacunació infantil. La Fundació "la Caixa" i la Fundació Bill i Melinda Gates multipliquen per quatre cada donació, i d'aquesta manera contribueixen a vacunar més de 6,3 milions d'infants, 4.781.203 dels quals han estat vacunats contra el tipus de pneumònia més perillosa. El 2019, les aportacions donades a Gavi per la Fundació "la Caixa", juntament amb el *matching fund* de la Fundació Gates, van cobrir el 100 % del pressupost total d'aquesta vacuna contra la pneumònia a Moçambic.

D'altra banda, gràcies al programa ARIDA, impulsat per l'UNICEF el 2015, fins avui **1,3 milions d'infants** han tingut accés a antibiòtics per al **tractament de la pneumònia**; més de 308.000 infants s'han beneficiat d'una atenció sanitària millorada, i 6.175 agents de salut han rebut materials i formació per utilitzar dispositius innovadors que milloren la detecció de la malaltia.

Fòrum Global sobre Pneumònia Infantil a Barcelona

En el marc del programa ARIDA, Barcelona va acollir aquest any 2020 el **primer fòrum internacional sobre pneumònia infantil**. Entre el 29 i el 31 de gener, les nou organitzacions líders en els àmbits de salut i d'infància –Fundació Bill i Melinda Gates, Fundació "la Caixa", ISGlobal, Save the Children, UNICEF, Every Breath Counts, USAID, Unitaid i Gavi– van rebre a CosmoCaixa diferents líders mundials, on es va anunciar la nova vacuna pneumocòccica conjugada (PCV), més assequible, i on es van discutir els avanços en la lluita contra aquesta malaltia.

L'aliança Gavi, Premi Princesa d'Astúries

D'altra banda, l'aliança Gavi ha estat **guardonada amb el Premi Princesa d'Astúries** de Cooperació Internacional 2020, per la tasca que duu a terme per facilitar l'accés universal a les vacunes i reduir d'aquesta manera l'impacte de les malalties infeccioses. El jurat va voler remarcar amb aquest premi la importància per a la salut pública de la immunitat per vacunació.

El diàleg del periodisme

PER ALBA SABATÉ
A RELIGIONS I COMUNICACIÓ

Escoltar, preguntar, entendre i explicar. Si als periodistes ens demanen el quadern d'instruccions de la nostra feina, segurament coincidiríem en què aquests quatre passos són bàsics i elementals per explicar al món, als altres, aquells fets considerats rellevants, d'interès social, justos o injustos, exemplars o reprovables.

Escoltar, preguntar, entendre i explicar són però quatre accions que les persones duem a terme de manera automàtica i sense pensar gaire. Són una base mínima i primordial per viure en societat. Per tant, pot semblar que el mèrit del periodisme és, en comparació a la res-

ta, exercir repetidament, en suports variats i a canvi d'un salari, allò que la resta del món ja fa per sobreviure.

Escoltar, preguntar, entendre i explicar, però, als periodistes ens permet perseguir el nostre desig vocacional de canviar el món. Som ambiciosos, però no sempre prou conscients de la poderosa eina que tenim entre mans. La nostra versió de la realitat genera opinió, crea criteri i arriba a totes les persones que ens fan confiança. Aquesta realitat però és complexa, canviant, accelerada i ha demostrat sobradament que encara té una gran capacitat de sorprendre'ns.

Escoltem bé? Preguntem prou? Hi entenem gaire? I en conseqüència, què expliquem? No és tasca fàcil, malgrat ho sembli, seguir aquestes instruccions sense córrer el risc de perdre'ns en l'anècdota, deixar de banda detalls indispensables o presentar realitats de manera esbiaixada. Aquest risc incrementa quan els temes a tractar són especialment delicats o tendeixen a obrir ferides, despertar rancúnies o generar debats aferrissats. Les religions, en moltes ocasions, tenen totes aquestes virtuts quan apareixen als mitjans de comunicació. Surten a les primeres posicions del llistat de temes difícils de tractar perquè són un fenomen essencial per a alguns i incompreensible per a altres. Perquè totes les seves bondats es veuen mediàticament esquitxades per algunes polèmiques.

Escoltar, preguntar, entendre i explicar són també els quatre conceptes clau que defineixen, segons les grans escoles de diplomàcia i institucions internacionals dedicades a la temàtica, el diàleg intercultural i interreligiós. In-

sisteixen en què es tracta d'un procés lent, que necessita una preparació i una maduració.

Escoltar, preguntar, entendre i explicar demana doncs, temps. Així, el periodisme demana temps. Així, el diàleg demana temps. Perquè periodisme és diàleg, perquè escoltar, preguntar, entendre i explicar no són més que els eixos del diàleg amb l'altre. Aquest altre diferent, misteriós, estrany, amb el qual més difícil empatitzar i identificar-me, els problemes del qual no entenc, les opinions del qual no comparteixo. En l'àmbit de les religions, en què el diàleg és més necessari que mai, el periodisme és més necessari que mai.

Els periodistes som experts escoltadors, preguntadors, entenedors i explicadors. Però necessitem temps. Les religions no s'expliquen en un dia ni en dos, mereixen una atenció diferent i reposada, una mirada nova, moltes veus i detalls. Perquè mereixen ser conegudes i enteses, perquè mereixen conèixer-se i entendre's més entre elles.

Necessitem doncs més escolta, més preguntes, més reflexió i molta més dedicació periodística. I necessitem un periodisme que ens ho permeti. Existeix, i s'anomena nou periodisme. També periodisme narratiu, també periodisme literari, també no ficció o periodisme lent. Defensa ni més ni menys que un periodisme ben fet, de forma i fons, sense reserves ni condicions. Amb el temps que demana cada història, amb espai per a tothom, generant empatia amb tècniques literàries i remonent consciències per millorar aquesta nostra societat.

Escoltem, preguntem, entenem i expliquem doncs, amb qualitat, perquè només així promourem el diàleg de qualitat entre persones, comunitats, confessions i cultures que ens portarà al món de qualitat que tots desitgem.

Engega't i posa't en marxa

kumi

Religió
per projectes

BAULA

Secundària

També
disponible a:

- ▶ Infantil
- ▶ Primària

També
en
digital

BAULA

Material aprovat
per la Conferència Episcopal Espanyola

El bisbat de Lleida respon al de Barbastre-Montsó sobre el litigi de les obres d'art

Escàndol, humiliació i ultratge. Són alguns dels termes amb què el bisbe de Barbastre-Montsó **Ángel Pérez Pueyo** s'expressava en un comunicat aquest dimecres. En el text, titulat '**La iglesia, una institución libre y abierta**', diu que la seva diòcesi està "cremada" per les al·legacions que ha presentat a instàncies judicials el bisbat de Lleida davant la sentència que els requeria el retorn de 111 obres d'art a les parròquies de la Franja. I aquest dijous el bisbat de Lleida hi ha respost amb **una nota**.

"El llenguatge i els sentiments d'uns i d'altres han de partir sempre dels textos evangèlics", apunten des del bisbat de Lleida. També afir-

men que el bisbe **Salvador Giménez** "mai ha rebut coaccions ni pressions de cap autoritat". I recorda "el dret que l'empara a defensar-se davant els tribunals a través dels recursos que ofereix a qualsevol ciutadà el nostre ordenament legal".

Podeu llegir les dues notes a continuació:

Nota del bisbat de Lleida sobre el litigi de les obres d'art

Davant el comunicat de la diòcesi de Barbastre-Montsó, publicat ahir amb el títol 'L'església, una institució lliure i oberta' referit al litigi

sobre unes obres d'art en disputa des de la segregació de part del territori de la diòcesi de Lleida (format per les parròquies de la província d'Ossa), sembla lògic que aquesta ofereixi també els següents aclariments a fi d'equilibrar les dimensions divergents del problema.

1. El tema referit en aquest comunicat està situat ara en l'àmbit jurídic, sense detriment del cultural i històric; no es tracta, com fa el text, d'entrar en valoracions sobre persones i intencions (escàndol, despropòsit, humiliació, ultratge...) o en impressions que puguin causar malestar en algunes persones (sorpresa, pesar, desconcertat, dolgut, molt cremada..). No fa el cas tampoc la sospita o l'acusació personal per provocar una resposta. Ningú és botxí de ningú, menys en el nostre cas de diòcesis veïnes que comparteixen persones i finalitats comunes. A més, el llenguatge i els sentiments d'uns i d'altres han de partir sempre dels textos evangèlics.

2. Creiem que no es pot oblidar que l'esmentat litigi té dues parts. La primera, es va desenvolupar en l'àmbit eclesiàstic i es va tancar amb indicacions expresses a la diòcesi de Lleida per part de les autoritats i tribunals de l'Església perquè les peces en qüestió fossin retornades

a les seves parròquies d'origen, fet acceptat explícitament pels tres últims bisbes i, per descomptat, per l'actual. Per motius ja sabuts i explicats en diferents instàncies eclesials, no va ser possible satisfer els requeriments. La segona és la que s'està desenvolupant en els tribunals civils davant els quals la diòcesi de Barbastro-Montsó ha denunciat al bisbat de Lleida. Aquesta és una fase que, des del punt de vista legal, no ha acabat el seu recorregut sinó que es troba encara obert i amb possibilitat de presentar els corresponents recursos.

3. La diòcesi de Lleida, amb el seu bisbe al front, comparteix el goig de sentir i viure com indica la diòcesi de Barbastro-Montsó en el seu comunicat, en una Església sempre lliure i oberta. Per això mai ha manifestat cap tipus de reticència davant el fet que aquell bisbat hagi exercit la llibertat de recórrer als tribunals civils i, amb seguretat, el mateix reconeixerà idèntica llibertat a aquesta diòcesi per exposar raonadament les seues arguments davant del jutge que els requereixi. És més el bisbe de Lleida afirma que mai ha rebut coaccions ni pressions de cap autoritat; s'ha respectat la seva llibertat fundada en la seva responsabilitat pastoral tot lamentant les acusacions abocades per alguns mitjans de comunicació.

4. Aquesta diòcesi comparteix la convicció, expressada sempre en les diferents informacions del bisbat de Barbastro-Montsó, del respecte a la llei i als procediments legals que ella mateixa articula. Per això no resulta estrany que qui és acusat davant un tribunal, com ho ha estat el bisbat de Lleida, es vulgui i es pugui acollir al que la llei té previst. En conseqüència no dubtem que se li reconeixerà i respectarà el dret que l'empara a defensar-se davant els tribunals a través dels recursos que ofereix a qualsevol ciutadà el nostre ordenament legal.

5. La justícia ha parlat en primera instància però, com tothom sap, pot parlar de nou en altres instàncies.

6. En els desencontres hi ha patiment per ambdues parts. Aquesta diòcesi no pretén causar més dolor a ningú, només presentar els seus arguments i defensar, segons el seu criteri, les pròpies raons.

La iglesia, una institución libre y abierta

Tras el recurso de apelación presentado por el Obispado de Lérida a la sentencia del Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n.º 1 de Barbastro del juicio ordinario 42/2018, y ante las consultas de los medios recibidas, así como por la inquietud generada en los fieles de esta diócesis, el obispo de Barbastro-Monzón, Ángel Pérez Pueyo, comunica:

Con sorpresa y pesadumbre he conocido las alegaciones del Obispado de Lérida a la sentencia del Juzgado de Barbastro que ordenó, el 10 de diciembre de 2019, la inmediata devolución de 111 obras de arte a las 43 parroquias aragonesas que son sus legítimas propietarias.

En la Iglesia he encontrado siempre una institución libre y abierta, por eso me causa una enorme tristeza que la diócesis de Lérida, tras haber reconocido en varias ocasiones la propiedad aragonesa de los bienes, alegue ahora falta de libertad.

El pueblo de Dios que peregrina en esta humilde diócesis de Barbastro-Monzón está desconcertado y dolido con este tema. La gente no concibe este despropósito y me lo hace llegar constantemente.

Está muy quemada, pues son 25 años de espera, en los que tanto la justicia eclesiástica como la civil ha dictaminado que esos bienes deben volver a las parroquias aragonesas.

Yo, como pastor, trato de apaciguar para que reine la comunión, pues todos somos Iglesia, y mi único deseo, como tantas veces he dicho, es tender puentes también con nuestros vecinos y hermanos. Pero cada vez resulta más difícil. Es tan grande y creciente el “escándalo”, en palabras de muchos católicos, que la situación se torna insostenible. La Justicia ha hablado, una vez más. Solo espero que la otra parte recapacite, con respeto, y cierre este doloroso capítulo, para no seguir ahondando en la humillación y ultraje de quienes solo están reclamando lo que es suyo. Es cuestión de dignidad y justicia.

Barbastro-Monzón, 11 de de noviembre de 2020

Retrat: Bisbat de Menorca

Mor el bisbe Ciuraneta, defensor de l'art sacre de Lleida

Aquest dimecres, 11 de novembre, ha mort amb 80 anys al seu domicili de Palma d'Ebre el bisbe emèrit de Lleida Francesc **Xavier Ciuraneta**. Successor del bisbe **Ramon Malla**, que va viure la partició de la diòcesi, Ciuraneta va ser un dels defensors de les obres d'art de la Franja. També va ser durant 8 anys bisbe de Menorca.

"Preocupat per la transmissió de la fe amb els seus escrits i paraules arribava al cor dels fidels. Va treballar molt per la recuperació del patrimoni artístic de la diòcesi dedicant molts esforços i superant grans dificultats", han valorat **des del bisbat de Lleida**. I **des de Menorca** han recordat "el seu caràcter afable i la seva proximitat al preveres i al poble, destacant pel seu amor als més necessitats i desvalguts de la societat, a través de les accions promogudes a través de Càritas diocesana durant el seu ministeri a Menorca".

Les exèquies es van celebrar el dijous a la Catedral de Lleida. A Menorca, on també va ser bisbe, se celebrarà un funeral a la Catedral aquest disabte a les onze del matí. També ho farà la Catedral de Tortosa encara en una data per determinar.

Francesc Xavier Ciuraneta i Aymí neix el 12 de març de 1940 a Palma d'Ebre, a Ribera d'Ebre. És ordenat sacerdot el juny de 1964 a Tortosa. És nomenat bisbe de Menorca el juny de 1991 i ocupar la vacant que havia deixat **Antoni Deig** en ser traslladat a Solsona. El mes de setembre de 1991 és ordenat pel nunci d'aleshores, **Mario Tagliaferri**. Durant el seu pontificat a Menorca se celebrà l'Assemblea Diocesana (1996-1997), tot un impuls pastoral per a la diòcesi. L'octubre de 1999 és nomenat bisbe de Lleida, i pren possessió del càrrec el desembre a la Catedral. Per raons de salut, presenta la dimissió en el càrrec, que el papa accepta el 8 de març de 2007.

En els seus set anys de pontificat a Lleida (1999-2007) es va fer el nou edifici de Càritas diocesana, es va remodelar l'Acadèmia Mariana i es va

construir la Casa d'Espiritualitat, i, a la ciutat de Lleida, les parròquies de Santa Teresa Jornet i de Sant Antoni Maria Claret.

Se'l considera ànima i impulsor de l'obra històrica "Arrels cristianes de Lleida". També va fer possible l'instrucció dels processos diocesans de beatificació dels màrtirs de la persecució religiosa de 1931-1939. Va actualitzar les estructures pastorals del bisbat promocionant els laics a tasques de responsabilitat d'àmbit diocesà i va engegar el projecte pastoral "Obrim camins" sense poder-lo desenvolupar plenament per la brevetat del seu mandat.

Va ser bisbe delegat per la Pastoral familiar, de la Salut i Religiosos a la Conferència Episcopal Tarraconense. I estava adscrit a la Comissió de

la Família de la Conferència Episcopal Espanyola. El 14 de setembre de 2016 el clergat de Lleida el va homenatjar en ocasió dels **25 anys** del a seva ordenació episcopal.

L'any 2007 va rebre la Creu de Sant Jordi per part de la Generalitat de Catalunya. També aquest any va rebre la Medalla de la Ciutat de Lleida per part de la Paeria pel "paper important que ha tingut per a la ciutat en molts àmbits, com ara la recuperació de l'Acadèmia Mariana i en la seva trajectòria pastoral i científica a l'Institut de Ciències Religioses (IREL)".

Sabadell Institucions Religioses

Una atenció personalitzada orientada al carisma i a la missió de les institucions.

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent, productes i serveis adaptats a les seves activitats econòmiques, col·legis, residències, hospitals, fundacions, i també per als seus empleats i familiars.

Perquè disposem de més de 40 anys d'experiència treballant amb les institucions religioses i adaptant-nos a les seves necessitats.

Un gestor especialitzat serà al seu costat per ajudar-los en totes les seves necessitats financeres i en la gestió del seu dia a dia.

Més informació a
www.bancsabadell.com/institucionsreligioses

B Sabadell
Ser on siguis

Museu de Lleida

Mor Josep Tarragona, puntal del Museu de Lleida

Mor als 95 anys el prevere **Jesús Tarragona Muray**. Fill de Josep i de Maria, va néixer a Torrelameu el 17 de maig de 1925. Va ser batejat una setmana després a la parròquia del seu poble natal, i confirmat a la mateixa.

Tarragona va estudiar al seminari de Lleida entre els anys 1935-36 i 1938-48, i el 25 de maig de 1948 va ser ordenat pel bisbe **Aurelio del Pino i Gómez**.

Va exercir el seu ministeri a les parròquies de Tamarite de Litera (1948-49), Tragó de Noguera, Boix i Blancaflort (1949-52), Bell-lloc i els Alamús (1952-62), Binefar (1962-64).

Entre 1964-1982 va ser Ecònom de la parròquia de la Sagrada Família de Lleida. Des de 1962 fins a aquest any exercí com a capellà del Cementiri Municipal de Lleida. Al 1982 va ser nomenat ecònom de la parròquia de Sant Llorenç de Lleida, càrrec que realitzar fins al 2002. Entre 1972 i 1975 va ser arxiprest de l'Arxiprestat Lleida-Eixample. Al 2002 va ser nomenat Canonge de la Catedral de Lleida i adscrit a les parròquies de Sant Andreu, Sant Llorenç i Sant Martí de Lleida.

Entre els anys 1967 i 1985 va ser Director Diocesà de l'Apostolat Gitano. Al 1964 va ser nomenat Examinador Prosinodal fins al 1965.

Va dedicar la seva vida a la conservació de l'art sacre de la Diòcesi, essent nomenat Delegat de la Comissió Diocesana de Litúrgia i Art Sacre entre els anys 1965 i 1967, i Delegat Diocesà del Patrimoni Artístic entre 1986 i 2009; al 2001 va ser nomenat membre diocesà del Secretariat interdiocesà de custòdia i promoció de l'art sagrat de Catalunya (SICPAS), i Director del Departament diocesà de Patrimoni Artístic i Cultural entre 2004 i 2009. Va ser Director Honorari del Departament de Patrimoni Artístic i Cultural de la Diòcesi de Lleida (2009) i *Vocal* de la Comissió Assessora de Patrimoni moble i immoble del Bisbat (2014).

Informe McCarrick: quan l'Església aprèn d'una pàgina dolorosa

En el moment del nomenament de l'arquebisbe a Washington **Theodore McCarrick** el 2000, la Santa Seu va actuar sobre la base d'informació parcial i incompleta. Es van cometre omissions, es van prendre decisions que després es va fer evident que eren equivocades, entre altres coses perquè, les persones interrogades no sempre van dir tot el que sabien. Tot això es desprèn de l'*Informe sobre el coneixement i el procés de decisió institucional de la Santa Seu en relació amb l'excardenal Theodore Edgar McCarrick (1930 -2017)* publicat per la Secretaria d'Estat.

ANDREA TORNIELLI | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Salvador Borrós: "Vull potenciar el discerniment a IQS"

Salvador Borrós va ser nomenat **director general** de l'Institut Químic de Sarrià (IQS) a principis d'octubre. Borrós és doctor en enginyeria química i ha desenvolupat la seva carrera professional entre l'acadèmia i el món empresarial. IQS conversa amb el nou director general al voltant dels seus reptes i realitats. "Voldria potenciar a tots els nivells de la nostra institució un concepte profundament ignasià com és el del discerniment. Hem de ser capaços de sospitar que no tot és com sembla a primera vista, sinó que tota experiència necessita clarificar-se", ha explicat.

IQS | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Alef 2.0, música cristiana per solidaritat

Dins de l'àmbit de l'escola cristiana s'escolten sovint expressions com ara "la pastoral som tots" o "la comunitat educativa evangelitza". Aquestes dites troben sentit quan hi ha persones concretes que ho encarnen; més encara quan el P.A.S., o el personal titulat no docent, fa "PAS-toral". Aquest és el cas de l'**Antoni Rodríguez**, cap de l'àrea jurídica i de recursos humans de la Fundació Escoles Parroquials de l'Arquebisbat de Barcelona, que ha tret a la llum *Alef 2.0*, un projecte que es presenta a mode de tríptic: social, espiritual i musical.

ELOI ARAN -CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

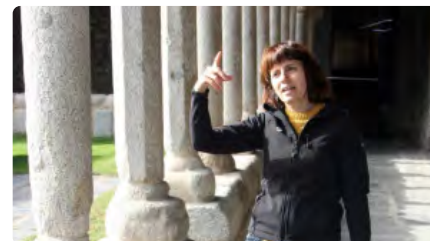
Garriguencs volen recuperar la identitat del barri de Sant Roc
DC, 11/11/2020 | VOTV

El Parlament demana dialogar amb Aragó per l'art de la Franja
DJ, 12/11/2020 | SEGRE

Els musulmans suspelen la pregària de divendres al Palau de Vidre
DJ, 12/11/2020 | SEGRE

La Catedral i el Museu s'obren als visitants de la Seu amb una activitat autoguiada
DV, 13/11/2020 | Regió 7

El Vaticà admet l'encobriment del cardenal pederasta Theodor Edgar McCarrick
DJ, 12/11/2020 | EL PERIÓDICO

El Papa Francesc dialoga telefònicament amb Joe Biden
DV, 13/11/2020 | VATICAN NEWS

Balaguer celebra la III Setmana de Cinema Espiritual
DV, 13/11/2020 | BALAGUER TELEVISIÓ

La millora de l'església de Sant Francesc de Valls costarà 361.000 euros
DJ, 12/11/2020 | EL VALLENC

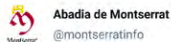

Entre el 1986 i el 2010 es van construir els fonaments de totes les naus, les columnes, les voltes i les façanes de la nau principal, els transseptes, el creuer i l'absis. Avui us mostrem una comparativa de la Sagrada Família entre el 1997 i el 2019

12:30 · 11 nov. 20 · Twitter Web App

L'@EscolaniaMont torna a participar enguany en el disc de @la_marato amb la cançó «Jo em rebel·lo», cantada amb @RozalenMusic.

L'Escolania participa en el disc de La Marató 2020 - Abadia de Montserrat abadiamontserrat.cat

16:51 · 11 nov. 20 · Hootsuite Inc.

Domènec Fita va dissenyar la portada per al llibre d'Àngel de les Gavarres "Teresa de Lisieux y la santidad" (2012). És un orgull per a nosaltres tenir en el nostre catàleg una obra d'ell. Descansa en pau. @Fundacio_Fita @SantDaniel_Gl @bisbatgirona

8:31 · 10 nov. 20 · Twitter Web App

I aquí un tema recurrent en #Fita. En el tapís que presideix el presbiteri de l'església de #Salient. Evoca l'origen del #pareClaret; el pare i la mare, dins la temàtica global de la #SantíssimaTrinitat. També són seus el Sant Crist i la Mare de Déu, ubicats en el mateix temple

17:01 · 09 nov. 20 · Twitter Web App

Actuem ARA per l' avui i pel demà. Equips #ODS @VedrunaCat en acció @NewsNeus @Unescocat @TeachSDGs #escolacompromesa #escolacompetent #escolaoberta

13:19 · 12 nov. 20 · Twitter for Android

Maristes Xarxa Innovació en marxa! Primera trobada de la comunitat de pràctica "aprenentatge basat en #projectes". Som #xarxa i compartim i decidim els objectius a treballar aquest curs. Implicació i ganes de construir! #MXI #MaristesInnova #MaristesDespertat

19:00 · 12 nov. 20 · Twitter Web App

Per protegir bé els infants en situació vulnerable que atenem diàriament i els seus educadors, Laboratorios Montplet ens ha fet un donatiu molt generós de gel hidroalcohòlic. Moltes gràcies per la vostra ajuda! #AjudalsACréixer

13:31 · 12 nov. 20 · Twitter Web App

Beatificat avui a la Sagrada Família Joan Roig, antic alumne de @LaSalleComtal

La Sagrada Família acoge la beatificació de Joan Roig Diggle que presidirà el Arzobispo... cope.es

18:01 · 07 nov. 20 · Twitter for iPad

Parlem de #sensellarisme i el dret a l'habitatge amb alumnes de 3r d'ESO de l'escola Sant Felip Neri. Projecte #educaSJD @solidaritatsjd.

És un plaer poder dialogar amb els joves i veure el seu interès.

Fem junts una societat + inclusiva, + reflexiva i + respectuosa

12:45 · 09 nov. 20 · Twitter Web App

Participem al XVI Festival de Cinema "Popoli et Religioni" de Terni, a Itàlia obsblanquerna.com/participem-al-... @PopoliReligioni

Participem al XVI Festival de Cinema "Popoli et Religioni" d... obsblanquerna.com

23:01 · 09 nov. 20 · Twitter Web App

Molt contents de tenir-te com a un dels autors de la nostra col·lecció de Quaderns, Oriol!

Oriol Pérez @Oriol67638017 · 3d
Molt satisfet per veure publicat aquest quadern de la @JoanMaragall a qui agraeixo la confiança en fer-me l'encàrrec.

10:41 · 10 nov. 20 · Twitter Web App

Avui, Dia de la Ciència al Servei de la Pau i el Desenvolupament, agrairm la tasca dels científics que tant treballen per dur aigua potable a tothom, per trobar una vacuna a la covid... I si algun alumne mobilitza el seu talent científic per fer un #mónmillor #ScienceDay #Tutopia

Twitter tu resposta

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Ignasi Escudero i Jordi Llisterrí. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, David Casals, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Alba Sabaté, Roger Vilaclara. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Paris Grau | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Eduard Ibañez (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Carles Armengol, Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Manuel Manonelles, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

Amb el suport de:

